JOONA

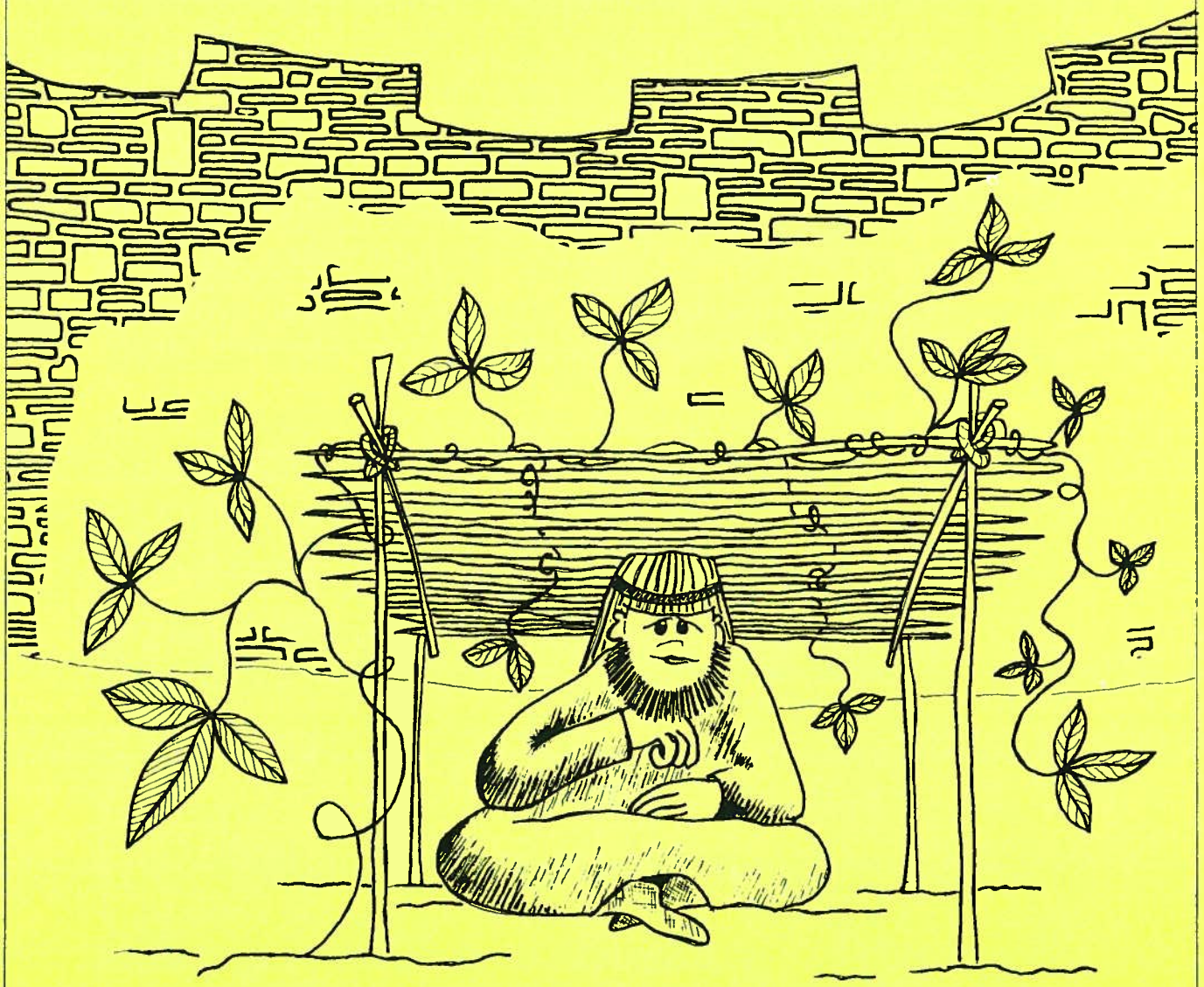

Opettajan Opas 1990

JOONA

MATERIAALIN KÄYTTÄJÄLLE

LÄHTÖKOHTA

Vuonna 1990 Suomen Vapaakirkko on tehnyt lähetystyötä 100 vuotta. Tämän vuoksi myös leirimateriaalimme aihepiiri monelta osin sivuaa lähetystyötä ja siihen liittyviä asioita. Materiaalia voi kuitenkin käyttää myös laajemmin yli kirkkokuntarajojen ja myös toisesta lähtökohdasta käsin.

Materiaalin aiheena on Vanhan testamentin henkilö Joona, joka aikanaan päätyi alkukangerteluista huolimatta lähetystyöhön suureen Niiniven kaupunkiin. Lähetystyöaihetta voi käsitellä laajemmin esim. kertomalla seurakuntanne omasta nimikkolähetistä tai lähetystyön tarpeista ja haasteista eri puolilla maailmaa. Tämä kannattaa ottaa huomioon jo leiriä suunniteltaessa keräämällä tietoa ko. asioista.

Toisaalta Joona persoonana puhuu yhden ihmisen suhteesta Jumalaan ja aikakautensa maailmaan ja ihmisiin. Joona tarjoaa pohtimisen aihetta jokaiselle siinä, mitä ajattelemme itsestämme, toinen toisistamme ja Jumalasta.

Leirimateriaalipakettiin sisältyy Opettajan opas, Leiriläisen kirja ja leirimerkki.

MITEN KERTOA?

Kokemus on osoittanut, että leiriolosuhteissa on hyvä jakaa raamatunopetus yhden pitkän tunnin sijasta kahdeksi eri tuokioksi. Tämän vuoksi materiaalimme koostuu kahdeksasta lyhyehköstä raamattutuokiosta.

Jokaisen raamattutuokion alussa on tiivistetysti tuokion tavoite, ydinajatus. Olisi hyvä, jos raamattutuokiot antaisivat rouheita myös keskustelulle, koska sillä tavoin rohkaisemme lapsia omakohtaiseen ajatteluun ja Raamatun opetusten soveltamiseen jokapäiväisessä elämässä.

Raamattutuokiot voidaan käsitellä monin eri tavoin. Joonasta kertovat asiat voidaan esim. dramatisoida, ja sen jälkeen keskustella ja miettiä, mitä kertomus opetti. Varsinkin vanhemmat leiriläiset (n.10 vuodesta ylöspäin) pitävät siitä, että myös heidän ajatuksiaan ja ideoitaan kuunnellaan. Raamattutuokiot voidaan toteuttaa myös kertomalla, "luentomaisena" opetuksena tai ryhmätyönä.

Leirin mahdolliset erityispiirteet (esim. taideleirit) kannattaa ottaa myös raamattutuokioissa huomioon. Kertomus Joonasta antaa varmasti paljon aihetta piirtämiseen, laulujen tekoon, liikuntaleikkeihin yms.

JOONA

LEIRILÄISEN KIRJA

Jokaiseen raamattutuokioon on omat tehtävänsä Oppilaan kirjassa. Oppilaan kirjan tehtäviä voidaan pohtia mahdollisilla ryhmätunneilla tai seuraavan opetustuokion alussa. Erityisesti "Päivän Pähkinöillä" pyritään soveltamaan Joonasta oppimaamme myös jokapäiväiseen elämäämme.

Leiriläisen kirjan lopusta löytyy laulukokoelma. Lauluista on tehty myös kasetti, josta ohjaajat voivat opetella vieraat laulut. Kasettia voi tilata Suomen Vapaakirkon Nuoret ry:n toimistosta, osoitteesta PL 198, 13101 HÄMEENLINNA tai soittamalla numeroon 917-122160.

JATKIS

Neliosainen kertomus Mopoenkelistä sopii esitettäväksi jatkokertomuksena tai yhtenä kokonaisuutena. Sen voi kertoa tai näytellä esim. iltanuotioiden yhteydessä.

MAASTOKILPAILU

Opettajan oppaassa viimeisenä on lähetysaiheinen maastokilpailu. Leikin tehtävissä tulee esille paljon Vapaakirkon omia lähettejä, mutta tehtäviä voi muuttaa esim. vaihtamalla lähetystyöntekijöiden nimet vastaamaan oman kirkkosi tilannetta tai painottamalla vain eri maiden luonteenomaisia piirteitä.

TAUSTATIETOJA JOONASTA

Ennen raamattutuokioiden pitoa kannattaa tutustua hieman siihen aikakauteen, jolloin Joona eli. Tätä tietoa tiivistetysti löydät "Taustatietoa Joonasta" kappaleesta ja mm. niistä teoksista, joita lähdeluettelossa mainitaan.

o o o o o

Tämän materiaalin raamattutuokiot ovat kirjoittaneet **Tuula Huurresalo** ja **Päivi Vainio**. Taustatietojen keräämiseen ja materiaalin suunnitteluun on panoksensa antanut **Juhani Ilkka**. Maastokilpailu on **Jouko Piipon** käsialaa. Jatkokertomus, leiriläisen kirja ja materiaalin kokoaminen ja ulkoasu on ollut **Reea Väisäsen** vastuulla. Lopullisen silauksen annattekin te, leirin ohjaajat.

Toivotamme teille onnistuneita leirejä Joonan seurassa!

Suomen Vapaakirkon Nuoret ry

JOONA

TAUSTATIETOJA JOONASTA

Joona persoonana

- Nimi merkitsee kyyhkystä, UT:ssa Joonas.
- Joona oli profeetta Amittain poika.
- Hän oli kotoisin Sebulonin Gat-Heeferistä, joka sijaitsi n. 5 km Nasaretista pohjoiseen, Galileassa.
- Israelin kuninkaana oli tuolloin Jerobeam II (vuosien 793-753 eKr. välillä) n. 50 vuotta ennen pohjoisen valtakunnan sortumista.
- Juudan kuninkaana oli tuolloin Amasja.
- Juutalaisen perimätiedon mukaan Joona on ollut Sarpatin lesken poika, jonka profeetta Elisa herätti kuolleista ja joka myöhemmin oli myös Elisan profeettaoppilas.
- Jeesus viittasi Joonaan usein.
- Joona oli ammatiltaan maanviljelijä.
- Joona oli kiivas, "aivopesty" juutalainen.

Assyria

- Assyrialaiset olivat sumerilais-seemiläisiä kuten babylonialaisetkin.
- Olivat aluksi maanviljelijöitä, mutta yrittäessään sotimalla saada lisää viljelysmaata naapureiltaan (heettiläiset, babylonialaiset, aramilaiset), he oppivat sotimaan.
- Assyrialaiset perustivat valloittamilleen alueille oman hallintojärjestelmänsä välittömästi voiton jälkeen.
- Heistä kehittyi julma sotilaskansa, ruoska naapurikansoille.
- Antiikin kansoista kukaan ei nauttinut silkasta julmuudesta niinkuin Assyria.
- Heidän pääjumalansa oli Assur. Lisäksi palvottiin erilaisia luonnonilmiöitä, kuten taivasta, aurinkoa, kuuta, myrskyä, vettä jne.
- Joonan aikana heidän voimansa oli kasvamassa.
- Kuningas, joka ensimmäisenä kääntyi Joonan julistuksesta, oli mahdollisesti Adad-Nirari II.
- Ihmisten mielestä Assyria, jos kukaan, ei kaivannut Jumalan armoa.

Niinive

- Oli laaja 4 kaupungin rykelmä.
- Sijaitsi n. 800 kilometriä Palestiinasta Tigris-virran varrella 100 kilometriä pääkaupunki Assyrista pohjoiseen.
- Väkiluku oli yhteensä yli 2 miljoonaa.
- Niiniven muurien kiertäminen kesti kolme päivää.
- Nimrod, joka 1 Moos. 10:8-12 mukaan oli Kuusin poika ja maailman ensimmäisiä hallitsijoita, rakennutti kaupungin.

JOONA

- Kaupungin asukkaat olivat kuuluisia pahuudestaan ja julmuudestaan.
- Tämän maineen luoja oli kaupunki Sanherib, joka 600-luvulla eKr. oli itämaitten suurin, mutta myös täynnä valhetta ja riistosaalista (Naah 3:1-15).
- Kaupunki hävitettiin 600-luvulla eKr. meedialaisten, kaldealaisten, ja skyyttalaisten toimesta, eikä sitä ole sen jälkeen rakennettu, vrt. Sefanjan ennustus 2:13-15.

LÄHDELUETTELO:

- Raamatun Käsikirja
- H. Roseweary: "Elämän pyhyys"
- Raamatun Sanakirja
- NIV Study Bible
- Avain Vanhaan Testamenttiin
- Avoin Raamattu
- Iso Raamatun Tietosanakirja
- Saarisalon Raamattukäännös
- Kristinuskon Juuret

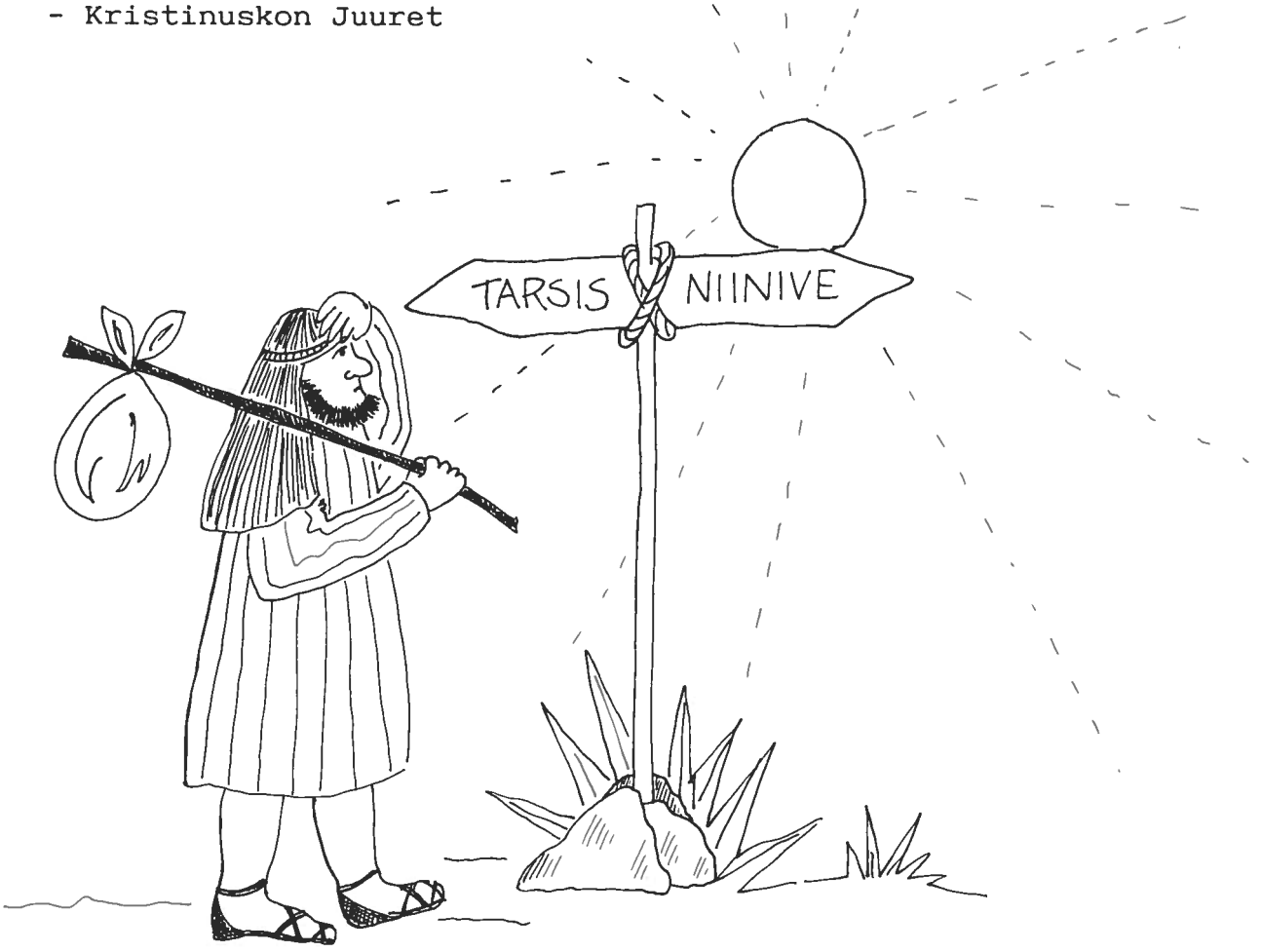

JOONA

TUNTI 1. JUMALA PUHUU JOONALLE (Joona 1:1)

TAVOITE: * Ymmärtää, että Jumala voi ja haluaa puhua tavallisille ihmisille.

Minun nimeni on Joona, tai Joonas, kuten kreikkalaiset nimeni sanovat. Tätä kirjaa kirjoittaessani olen jo vanha, ja olen ehtinyt kokea monenlaista elämässäni. Halusin kuitenkin kirjoittaa seikkailuni ja pohdiskeluni muistiin, jotta tulevat sukupolvet voisivat kenties oppia jotakin minun kommelluksistani.

Isäni Amittai oli profeetta, joka välitti Jumalan sanoja ihmisille. Se on kyllä aika tavalla outo asia, mutta isäni on kertonut, että niin Jumala toimii. Jumala käyttää ihan tavallisia ihmisiä opettaakseen kansaansa elämän oikein.

Olen usein miettinyt sitä, miksi isäni Amittai ja äitini antoivat minulle nimen Joona. Se tarkoittaa kyyhkystä. Kun ajattelen kyyhkystä, tulee mieleeni puhtaus, lempeys, rakkaus, puolustuskyvyttömyys... Noista en kyllä ole mielestäni ainutkaan. Mitä lie liikkunutkin vanhempieni mielissä silloin syntymäni aikoihin.

Olin vielä pieni poika, kun isäni Amittai kuoli ja jäin äitini kanssa kahden. Asuimme silloin Sarpat -nimisessä kaupungissa. Tilanteemme alkoi olla toivoton, sillä ruoka oli ihan lopussa eikä ollut yhtään rahaa millä sitä ostaa. Onneksi Jumala lähetti luoksemme profeetta Elian. Hänen käyntinsä jälkeen ruoka ei loppunut. Emme me leveästi eläneet silloinkaan, mutta nälkä ei enää kurninut. (Kertomus Sarpatin leskestä löytyy Raamatusta 1 Kun. 17:10-16)

Äitini kertoi minulle myöhemmin, että olin samoihin aikoihin ollut hyvin sairas. Eräänä päivänä en enää hengittänyt. Tuo profeetta Elia rukoili Jumalaa ja pian olin alkanut taas hengittää. Eikö olekin ihan ihmeellistä? Ehkäpä minun elämälläni on sittenkin jokin tarkoitus, mietin silloin.

Niinkuin isästäni, minustakin piti tulla profeetta. Seurasin profeetta Elisaa ja kuuntelin hänen opetustaan. Meitä oli monia nuoria miehiä hänen seurassaan. Meitä sanottiin profeetanoppilaiksi. Melkoista koulunkäyntiähän se olikin. Kuljimme kylästä kylään viipyen joissakin paikoissa vähän kauemmin, ja jotkut taas ohitimme menemällä tietä pidemmälle.

Vuodet kuluivat. Äitinikin kuoli. Jo poikasena olin oppinut maanviljelijän arvostetun ammatin ja maanviljelijä olen edelleenkin. Vaikka olinkin nuorena profeetanoppilaana, maanviljely kuului myöhemmin jokapäiväiseen elämääni. Joskus tuntui siltä, ettei Jumalalla minulle käyttöä olisikaan. Niinpä asustelin Gat-Heeferissä, mikä on pikkukaupunki Galileassa, n. 5 km Nasaretista pohjoiseen.

JOONA

Eräänä päivänä, kun olin palailemassa pelloiltani kotiin, tapahtui jotain aivan odottamatonta. Olin kuulevinani Jumalan äänen! Mutta voisiko se olla totta? Oli niin vaikea uskoa, että minulle tavalliselle maanviljelijälle voisi tapahtua mitään viljanpuimista ihmeellisempää. Mutta totta se oli. Ääni sanoi ihan selvästi:"Nouse, mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan, sillä heidän pahuutensa on noussut minun kasvojeni eteen."

Olin aivan äimistynyt! Voisiko Jumala todellakin kehottaa minua menemään siihen pahuuden pesään? En minä ollut tottunut toimimaan sellaisten ihmisten kanssa. Tuskin edes säilyisin hengissä koko matkasta. Ei Jumala, olet kyllä nyt erehtynyt. Minulle riittävät nämä ohra- ja vehnäpellot täällä Gat-Heeferissä. Niiniveen minä en lähde.

E F#m7
Jeesus meidät tänään kohtaa.
H7 E
Apuaan Hän tarjoaa.
C#m7 F#m7
Yhteen Hän nyt kaikki johtaa,
H7 E
rauhaa toivottaa.

E F#m7
Kaupunkiin ja pieniin kyliin
H7 E
Hän tuo uutta elämää.
C#m7 F#m7
Lapsiaan Hän kutsuu syliin.
H7 E
Yksin emme jää

A H7 E C#m7
kerto: Jeesus, ilosi suo
F#m7 H7 E -7
meitä koskettaa.
A H7 E C#m7
Saavu kansasi luo,
F#m7 H7 E
lahjojasi jaa.

Pelon pois Hän vie ja vihan.
Hän saa kivet laulamaan.
Jeesus löytää joka pihan,
kadun, peltomaan.

Jeesus saapuu joka taloon.
Hän tuo ilon sydämiin.
Jumalamme suureen valoon
kaikki kutsuttiin.

kerto: Jeesus, ilosi suo

Heikot olallaan Hän kantaa,
kätensä Hän tarjoaa.
Hän ei pelkää kuumaa santaa,
jään Hän sulattaa.

Kaikki kansat riemuisasti
luoksensa Hän kokoaa.
Idästä on länteen asti
Hänen koko maa.

kerto: Jeesus, ilosi suo

JOONA

TUNTI 2. JOONA EPÄRÖI JA PAKENEE (Joona 1:1,2,3)

TAVOITE: * Ymmärtää, että Jumala on oikeudenmukainen. Jumala ei ole ainoastaan uskovien Jumala, vaan hän on kiinnostunut jokaisesta.

Vaikka yritin unohtaa Jumalan käskyn mennä Niiniveen, en voinut. Asia ei vain ottanut lähteäkseen minun ajatuksistani. Itsepintaisesti se aina vain kolkutteli siellä.

Minä en kuitenkaan monestakaan syystä halunnut lähteä Niiniveen. Tiesin, että se oli kamala kaupunki. Tai oikeastaan se oli neljän kaupungin rykelmä, jossa asui ihmisiä 2 miljoonaa. Ajatella, sellainen määrä ihmisiä, jotka olivat oikein tunnettuja pahuudestaan ja julmuudestaan. Ja kestäisi kolme päivää, ennen kuin olisin kiertänyt kaupungin muurit, niin iso paikka se Niinive on. Matkakin kestäisi ikuisuuden, ennen kuin olisin taivaltanut nuo 800 km. päämääräämi. Vaikka saisin aasin matkatavaroiden kantajaksi, olisi matka aivan liian pitkä. Hyi olkoon, miten rasittava ajatuskin! Toinen ällöttävä ajatus oli siinä, että joutuisin saarnaamaan assyrialaisille, oman kansani pääviholliselle. Ei koskaan! Kaikkihan sen tietävät, että assyrialaiset eivät kaipaa Jumalaa, palvelkoot vain sitä kuu-jumalaansa.

Sitäpaitsi, jos menisin ja saarnaisin Niiniveen asukkaille, Jumala voisi armahtaa kaupungin. Ajatella, ne pahat ihmiset saisivat pahat tekonsa anteeksi. Eihän se käy päinsä. Rangaista heitä vain pitäisi minun mielestäni, ja monen muunkin mielestä. He ryöstelevät meiltä viljelysmaata ja tappavat ihmisiä. Sellaiset ihmiset eivät totta totisesti armoa tarvitse!

Kyllä tässä täytyy nyt olla jokin väärinkäsitys. Ehkäpä kuulin tuon kaupungin nimen väärin. Jospa se olikin jokin minulle aivan tuntematon paikka, jonka nimi kuulostaa samalta kuin Niinive?

Saarnata kyllä tahdoin, sillä minähän olin käynyt koulunkin sitä varten. Saatoin lähteä ulkomaillekin, mutta minne, sen tahdoin itse päättää. Kaikki oli kuin seikkailua! Mietiskelin, että suuntaan kohti lähintä satamakaupunkia Joppea ja katson olisiko Jumalalla järjestettynä jotain mielenkiintoista tämän Niinive-jutun tilalle. En vieläkään ymmärtänyt, miksi tällaisen mielettömän ajatuksen piti tulla mielenrauhaani häiritsemään.

Vaikka kuinka yritin Jumalalle asioita selitellä, Hän sanoi aina vain samaa: "...Nouse ja mene Niiniveen..." Yritin kovasti kysellä Jumalalta mitä Hän oikein mahtaa tarkoittaa. Sain vastaukseksi, että on oikeudenmukaista antaa samanlainen mahdollisuus kaikille pelastua, ei vain minun

JOONA

omalle kansalleni. Jumala sanoi olevansa kiinnostunut jokaisesta ihmisestä, jopa Niiniven kaupungin asukkaista. Vaikea sitä on silti uskoa, eikö sinustakin?

Am Dm
Taivaan Isä suojan antaa.
E Am (E-Am)
Hän on Isä jokaisen.
F C Am
Lapsen huolet Hän voi kantaa
F C Am
paremmin kuin ihminen.
Am Dm
Hän ei riitele, ei suutu,
G C Am
Hän on kärsivällinen.
Am Dm
Häneltä ei aikaa puutu.
G C Am
Hän on Isä jokaisen.
E Am
Taivaan Isän lähellä
E Am E Am
nauraa saa ja itkeä.

Taivaan Isä siunaa meitä.
Hän on Isä jokaisen.
Poluillemme enkeleitä
lähettää Hän varjellen.
Hän on läsnä päivän työssä
rohkaisten ja auttaen,
valvoo pimeimmässä yössä.
Hän on Isä jokaisen.
Taivaan Isän lähellä
jokainen on tärkeä.

Taivaan Isä hoitaa lastaan.
Hän on Isä jokaisen.
Aamulla Hän tulee vastaan,
kuulee iltarukouksen.
Hän ei muista virheitämme,
meille antoi Jeesuksen.
Hän on aina ystävämme.
Hän on Isä jokaisen.
Taivaan Isä sylissä
jokainen saa levätä.

JOONA

TUNTI 3. JOONAN MERIMATKA (Joona 1:3-16)

TAVOITE:
* **Jumala on kaiken Luoja. Hän ei halua meiltä ehdollista palvelemista, vaan täydellistä kuuliaisuutta.**
* **Onnettomuudessakin näkyy Jumalan rakkaus ja huolenpito. Jumala voi kääntää epäonnistumisemme voitoksi.**

Matka Joppeen ei tuntunut ollenkaan pitkältä. Eihän se pitkä ollutkaan, ehkä noin 150 km. Suunnittelin ja mietin mielessäni, mitä tulevat päivät voisivat tuoda tullessaan. Vatsanpohjassa tuntui pientä jännityksen nipistelyä ja siristelin silmiäni auringossa yrittäessäni nähdä edes vilauksen meren välkkyvistä aalloista.

Lopulta saavuin määränpäähäni ja jo kaukaa näin, että satamassa oli laiva, joka oli lähdössä jonnekin kauas. Hmm, tämähän taitaa olla johdatusta! Kuulin, että tuo komea laiva oli lähdössä Tarsiiseen ja teki matkan vain kolmesti vuodessa. Siellä kaukana saisin varmasti saarnata, eikä tarvitsisi kuluttaa aikaansa Niiniveen kaduilla. Olin varmasti kuullut nimen väärin silloin, kun Jumala puhui minulle. Tarsis on paljon järkevämpi paikka, sitäpaitsi ihmisetkin siellä ovat kuulemani mukaan miellyttäviä. Siellä tapaa paljon enemmän ihmisiä, jotka ovat halukkaita kuulemaan Jumalan sanaa. Saan paljon enemmän tuloksia aikaan sellaisessa paikassa. Ja ystävänikin ymmärtävät sen paljon paremmin. Tässä täytyy nyt ihan selvästi olla Jumalan johdatusta, pohdiskelin mielessäni.

Kävelin laivan kapteenin luo, ja kysäisin matkan hintaa. Uskokaa tai älkää, matka Tarsiiseen maksoi juuri sen verran, kuin minulla oli rahaa kukkarossani! Aivan selvästi Jumala haluaakin minun lähtevän Tarsiiseen. Mitäpä tässä siis enää miettimään, kimpsut ja kampsut laivaan ja purjehtimaan!

Laiva lipui satamasta. Meri välkkyi ja kimmelsi. Olin matkasta väsynyt ja painuin pian makuupaikalleni veneen pohjalle. Vaivuin syvään uneen. En tiennyt, että nukkuessani oli noussut myrsky. Tuuli heitteli laivaa ja talon kokoiset aallot vyöryivät ympärillä. Suuri laivamme oli kuin pieni kaarnavene raivoavan meren keskellä. Laivan kokeneet merimiehetkin olivat peloissaan. Moista myrskyä he eivät olleet nähneet pitkään aikaan. Pysyäksemme pinnalla merimiehillä ei ollut muuta mahdollisuutta kuin heitellä matkatavaroita mereen, jotta laiva edes vähän keventyisi.

Lopulta ei enää ollut mitään mereen heitettävää. Kaikki ylimääräinen tavara oli heitetty yli laidan, ja meri vain vaahtosi yhä hurjempana. Merimiehille tuli hätä. Miten tämä kaikki päättyisi? Enää ei ollut mitään tehtävissä. "Me

JOONA

hukumme!", huusivat merimiehet. Silloin kapteeni muisti matkustajan, joka nukkui laivan hytissä. "Eikös tämä mies usko johonkin Jumalaan, joka on käskenyt häntä menemään Tarsiiseen? Jospa tämä Jumala voisi auttaa meitä? Laivuri, mene heti herättämään Joona ja käske hänen rukoilla Jumalaansa, tai me kaikki hukumme!" Olin nimittäin laivaan tullessani kertonut miehille, että olen suuri profeetta, jota Jumala johdattaa.

Laivuri tuli luokseni ja selitti asian. Hän ihmetteli lisäksi sitä, miten joku voi nukkua tällaisen myrskyn keskellä. Kömmimme kannelle ja näin merimiesten peloissaan huutavan ja rukoilevan jumaliaan. Vastausta ei kuulunut. Lopulta merimiehet päättivät heittää arpaa siitä, kenen tähden tämä onnettomuus oli tullut. Se oli tapana silloin kaikkialla. Minulla kulkivat kylmää merivettäkin jäisemmät väreet selkäpiissäni. Tiesin ilman arvanheittoakin kuka oli syypää myrskyyn...

Kaikki selitykset ja puolustelut, joita matkalle lähtiessäni olin keksinyt, näyttivät nyt surkeilta tekosyiltä. Minä en ollut totellut Jumalaa, vaan olin toiminut oman pääni mukaan. Ja tässä sitä nyt oltiin, keskellä merta hirvittävässä myrskyssä. Ei siis ollut ihme, että arpaa heitettäessä arpa osoitti minua. Niin, minä todellakin olin syyllinen myrskyyn, sillä minä olin karkumatkalla. Kaikki tuijottivat minua. Laiva natisi liitoksissaan ja jokainen tiesi, että jotain oli tehtävä ja pian. "Ottakaa minut ja heittäkää mereen. Tiedän, että tämä myrsky on tullut teille minun tähteni." Pelkäsin sanoa noin, mutta en enää uskaltanut jatkaa pakoani. Muuten tuhoaisin itseni ja toisetkin.

Näin miten vaikeaa merimiesten oli ottaa minut ja paiskata vaahtoavaan mustaan veteen. Kuitenkin he olivat tajunneet, että minun Jumalani voi vastata ja on todellinen. Hassua, tämän minun tottelemattomuuteni vuoksi nämä merimiehet oppivat tuntemaan todellisen Jumalan! Jumalan, joka kuulee ja näkee kaiken ja joka välittää yhden ihmisen tekemisistä niin paljon, että synnyttää tällaisen myrskyn. Vaikka musta meri edessäni pelottikin minua, minua kuitenkin lohdutti tieto, että olin ollut edes pieneksi hyödyksi Jumalalle. Tämän laivan miehet nimittäin uskoivat nyt Häneen.

Suljin silmäni ja odotin. Kylmä vesi ympäröi minut. Entä nyt? Tännekö pakomatkani päättyi, syvälle meren aaltoihin?

JOONA

```
G      am  B6      G
Daniel oli hurskas mies
             am,D7
hän aina rukoili
        G                  am   Eb
sanoi: Jos pysyn uskossa lujana
    G       D7     G
ei syö mua leijona.

       G
       Mä aion jatkaa uskoen
                 am    cm    D7
       mä aion jatkaa uskoen
                 G             C
       vaikk' olisikin joskus vaikeaa
                   G    D7   G
       mä aion jatkaa uskoen.

Oli Siilas ja Paavali vankina
mut' he vain lauleli
että: Jos pysyn uskossa lujana
en kauan ole vankina.

Oli Joona valaan vatsassa
mut' hänkin rukoili
sanoi: Jos pysyn uskossa lujana
oon pian mä ulkona.

Kun kiusaaja sua houkuttaa
ja oveesi kolkuttaa
sano: Jos pysyn uskossa lujana
en aio sua totella.



C                          Am
Usko Jumalaan, katso ylös, toivo taas.
         Dm             G7
Hän ymmärtää tiet ihmissydänten.
          C                  Am
Usko Jumalaan, opi jälleen luottamaan.
          Dm        G7       C-F-C
Usko Jumalaan, hän aina rakastaa.
                  F
        :,: Älä turhaan pelkää,
                     C
        mitä edessäsi on. Herra ei sua
        D7                      G7
        hylkää, Hän aina läsnä on.
                  C                Am
        Usko Jumalaan, anna Hänen johdattaa,
                  Dm        G7        C (F-C)
        usko Jumalaan, Hän aina rakastaa.:,:
```

JOONA

TUNTI 4. KALAN VATSASSA (Joona 2)

TAVOITE: * **Joona luovuttaa uudelleen elämänsä Jumalalle. Tämä kertoo Jumalan armosta ja rakkaudesta epäonnistuvia ja langenneita kohtaan.**

Tunsin, että kuohuva myrsky oli tauonnut. Minä kuitenkin vajosin yhä syvemmälle mereen. Maailma ympärilläni ei näyttänyt oikein lupaavalta. Vetäisinköhän koskaan enää keuhkoihini ihanaa raitista ilmaa, omalla pellollani?

Meren pimeys vaihtui johonkin vielä pimeämpään. Mitä tapahtui? Tunnustelin ympäristöäni. Pehmeää! Mitä ihmettä! Minun täytyy olla jossakin sisällä, sillä saatoin taas hengittää. Uskomatonta. Olinkohan ehkä kalan vatsassa? Iso sen ainakin täytyy olla. En jaksanut pohtia enempää, vaan vaivuin polvilleni. Halusin heti puhua Jumalan kanssa. Olin ollut tottelematon ja vielä paljon enemmänkin. Kuitenkin Jumala halusi minut vielä kuivalle maalle. Laivalla myrskyn ryskiessä mastoja poikki ajattelin, että tämä on Jumalan kosto minulle. Kuitenkin olen vielä tässä. Jumalaa on joskus niin vaikea ymmärtää. Pohdin siinä menneitä ja uudelleen ajattelin sitä tehtävää, minkä Jumala oli minulle antanut. Aivan selvästi olin tajunnut, että Jumala halusi minun menevän Niiniveen, mutta en vain ollut halunnut tehdä sitä. Olin tehnyt syntiä Jumalaa vastaan, kun olin Häntä kuuntelematta lähtenyt omille teilleni. Pyysin Jumalaa antamaan minulle anteeksi ja tunnustin tehneeni väärin. Tunsin silloin, kuinka Jumala oli taas minua lähellä, vaikka ympärilläni olikin ihan pimeää. Ajatella, Hän antoi minulle anteeksi, vaikka olin tehnyt kaiken tahallani väärin.

Vietin kalan vatsassa mielestäni ikuisuudelta tuntuvan ajan. Ehkä se johtui siitä, että oli koko ajan ihan pimeää. Myöhemmin sain selville, että olin vatsassa kolme päivää. Ainakin ehdin ajatella ja miettiä asioita oikein perinpohjaisesti. Sen olen oppinut, että Jumalaa kannattaa totella. Jos Jumala käskee minun vielä lähteä jonnekin, niin taidanpa tehdä vastaisuudessa niin kuin käsky kuuluu.

Eräänä päivänä näin valon, ensimmäisen kerran pitkään aikaan. En ollut uskoa silmiäni. Nipistin itseäni ja kokeilin, olinko hereillä. Ja olinhan minä. Makasin rantahietikolla ja vilaukselta ehdin nähdä merellä vilahduksen jättiläismäisen kalan pyrstöstä sen sukeltaessa takaisin aaltoihin. Kala oli ilmeisesti käynyt oksentamassa minut pois vatsastaan painolastina olemasta.

Palasin kotiini Gat-Heeferiin, missä arkinen aherrus pelloilla odotti. Mikäs siinä, oli ihan mukavaa tarttua kuokan varteen pitkästä aikaa. Mietin vain mielessäni, puhuisiko Jumala minulle vielä. Sen kuitenkin tiesin, että ilman selviä ohjeita en uskaltaisi lähteä minnekään.

JOONA

Dm C A7 Dm
Herra, kädelläsi asua mä saan.
F C Dm (G)
Se on turvallisin käsi päällä maan.
Dm C A7 Dm
Siellä kaikki saavat uuden sydämen.
F C Dm
Annat rauhan, haavat sitoen.

F C A7 Dm
kerto: Onneni on olla Herraa lähellä.
F C Dm
Jumalaani turvaan yksin vaan.
F C A7 Dm
Onneni on olla Herraa lähellä.
F C Dm
Tahdon laulaa Hänen teoistaan.

Herra, kädelläsi iloita mä saan.
Se on rikas käsi antamaan.
Anteeksantamusta siellä tarjotaan,
ei enää kadotusta milloinkaan.

kerto: Onneni on olla Herraa lähellä.
Jumalaani turvaan yksin vaan.
Onneni on olla Herraa lähellä.
Tahdon laulaa Hänen teoistaan.

Herra, kädelläsi itkeä mä saan.
Kohonnut ei käsi kostamaan.
Sitä naulat pisti, pahuus ihmisten.
Anteeksi soi risti kaiken sen.

kerto: Onneni on olla Herraa lähellä.
Jumalaani turvaan yksin vaan.
Onneni on olla Herraa lähellä.
Tahdon laulaa Hänen teoistaan.

JOONA

TUNTI 5. JOONA TOTTELEE JUMALAA (Joona 3:1-3)

TAVOITE: * Jumala antoi Joonalle uuden tilaisuuden. Kuuliaisuus on Jumalalle tärkeämpää kuin pelkkä asioiden tekeminen.

Päivät kuluivat. Ajattelin mielessäni, että koska Jumala oli pelastanut minut merestä ja antanut pakomatkan anteeksi, minun tuskin enää tarvitsee lähteä varoitusmatkalle Niiniveen. Siinä kuitenkin erehdyin. Yht'äkkiä kuulin Jumalan äänen! Pysähdyin ja kuuntelin. Jumala sanoi: "Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin ja saarnaa sille se saarna, minkä minä sinulle puhun."

Jumala ei siis ollutkaan unohtanut Niiniveen kaupungin pahoja ihmisiä ja minulle antamaansa tehtävää. Tällä kertaa en aikonut paeta. Vaikka en pitänytkään tehtävästäni ymmärsin, että Jumalan antoi minulle uuden mahdollisuuden totella. Kuitenkin täytyy myöntää, että kaikkein mieluiten olisin juossut karkuun.

Lopetin työt pellolla ja menin kotiin pakkaamaan matkaa varten. Kameleitten selkään laitoin tarvittavan määrän ruokaa ja tarvikkeita edessä olevaa 800 kilometrin raskasta taivalta varten.

Pitkän matkan aikana minulla oli taas aikaa miettiä tehtävääni. En välittänyt Niiniveen asukkaista tippaakaan, mutta Jumalasta välitin. Sen takia olin tällä matkallakin. Varmasti Jumala auttaa minua silloin, kun saavun siihen inhottavaan suurkaupunkiin. En kuitenkaan millään pystynyt ymmärtämään, miksi Jumala halusi pelastaa Niiniveen asukkaat, jos he kerran olivat pahoja. Minun mielestäni niiniveläiset pitäisi hävittää ja mieluummin mitä kauheimmalla tavalla. Silloin pakanakansatkin näkisivät, että Jumala ei siedä pahuutta.

Jumala oli kuitenkin suunnitellut toisin, vaikka tiesi minun nurjat ajatukseni. Jumalan silmissä on tärkeää se, että ihminen tekee sen, minkä Jumala on tehtäväksi antanut. Siitäkin huolimatta, että emme aina tiedä, mitä Jumalan käskyn tottelemisesta seuraa. Jumala on kuitenkin hyvä, ja niinpä seurauksetkin ovat aina hyviä.

Jumalalla ei ole ennakkoasenteita, niinkuin meillä ihmisillä usein on. Esimerkiksi minä en pitänyt Niiniveen asukkaista, vaikka en ollut koskaan tuntenut yhtäkään heistä. Olin vain kuullut huhuja siitä, kuinka pahoja kaupungin asukkaat ovat. Myös sinulla saattaa olla ennakkoasenteita. Saatat ajatella esimerkiksi, että arabit ovat sotaisia, miehet tyhmempiä kuin naiset, värilliset ihmiset ovat valkoisia arvottomampia, punkkarit ovat väkivaltaisia tai että kaikki opettajat ovat tyhmiä.

JOONA

Monesti ennakkoasenteemme estävät meitä ottamasta asioista selvää ja oppimasta uusia, mielenkiintoisia asioita. Lisäksi ennakkoasenteet ovat usein esteenä sille, että Jumala voisi antaa meille tehtäviä. Eihän nykyihminen usko edes sitä, että Jumala oikeasti puhuu ihmisille, vai uskotko sinä? Monen ihmisen kuulo on tukossa siksi, että heillä on Jumalaa kohtaan liian suuria ennakkoasenteita.

Yleisimmin Jumala puhuu meille Raamatun ohjeiden kautta. Raamattuhan on Jumalan puhetta meille ihmisille. Kun luet Raamatusta jonkin elämänohjeen, käskyn tai neuvon, noudata sitä. Tärkeintä ei ole kuitenkaan se, että olet aina erehtymätön, vaan se, että haluat totella Jumalaa. Eikä Jumala anna meille sellaisia tehtäviä, joista emme pysty selviytymään. Jos hän käskee tehdä jotakin, se on aina mahdollista. Sinun ja minun tulee siis vain kuunnella ja totella, Jumala vastaa siitä, mitä tottelemisesta seuraa.

D A7
Jeesus meitä kutsuvi loistamaan,
D
niin kuin pieni lamppu antaa valoaan.
G
Valaiskoon sun lamppus yötä ahdingon
G7 A7 D
siellä, minne Herra sinut pannut on.

Jeesus tahtoo itselleen loistamaan.
Voiman siihen suo hän aina armossaan.
Oi, jos minä aina hälle loistaisin,
minne ikinä hän minut kutsuukin.

Jeesus tahtoo muillekin loistamaan
surun synkkään yöhön, myrskyn riehuntaan.
Herran rakkautta heijastavan hän
soisi meidän kaikkein läpi elämän.

JOONA

TUNTI 6. NIINIVESSÄ (Joona 3:3,4)

TAVOITE: * Jumala rakastaa ihmisiä, mutta vihaa syntiä.

Saavuin suureen Niiniven kaupunkiin väsyneenä, pölyisenä ja vihaisena. Ajattelin hoitaa tehtäväni mahdollisimman nopeasti ja palata sitten takaisin kotiin. Tehköön Jumala Niinivelle mitä tahtoi. Tehtäväni suoritettuani olisin vapaa vastuusta.

Taluttaessani kameleitani kaupunkiin katselin ympärilleni. Joka puolella kuhisi elämä. Kaduilla käytiin kauppaa ja kaiken ikäiset ihmiset tungeksivat kuka minnekin. Minua katsottiin kummeksuen, sillä vaatetukseni paljasti minut israelilaiseksi ja yleensähän juutalaiset eivät juuri koskaan tulleet tähän kaupunkiin.

Minua puistatti, kun näin miten julmasti isännät löivät orjiaan, pojat kiduttivat kiinni saamaansa koiraa ja miten julkeasti epäjumalien kuvat tuijottivat minua temppelin edustoilla. Kaikkialla tulvi vastaan asioita, joita juutalaisena tiesin Jumalan vihaavan.

Yht'äkkiä minua alkoi pelottaa. Kuinka voisin saarnata Israelin Jumalasta näille pakanoille, jotka eivät piitanneet vähääkään oikeasta ja väärästä? Jumala käski minun kulkea kaupungin kaduilla ja huutaa: "Vielä 40 päivää ja Niinive hävitetään!" Miten minä jaksaisin ja uskaltaisin? Kestää nimittäin kolme päivää kiertää koko kaupunki, niin suuri se on.

Huokaisten ryhdyin täyttämään Jumalan minulle antamaa tehtävää. Kävelin pitkin vilkkaita katuja ja huusin: "Vielä 40 päivää ja Niinive hävitetään!" Ihmiset tuijottivat minua ihmeissään. Mikä tuo kummallinen huutaja oikein on? Sanoiko hän, että Niinive tuhoutuisi 40 päivän kuluttua? Kuinka se olisi mahdollista? Niinivehän on Assyrian valtakunnan suurimpia kaupunkeja. Varmasti pääjumala Assur varjelisi heitä. Näin Niiniven julmat ja sotaisat asukkaat puhuivat toisilleen kuullessaan minun kummallisen ennustukseni. Toiset nauroivat ja pilkkasivat minua. Jotkut jopa uhkasivat lyödä minua ellen pitäisi suutani kiinni.

Mitä kauemmin kuljin kaupungissa sitä vaikeampi minun oli ymmärtää, miksi Jumala halusi armahtaa sen asukkaita. Ihmiset tekivät kaikkea kuviteltavissa olevaa pahaa niin että minua oikein puistatti. Mielestäni tuollaisesta pahuudesta kuului saada ankara rangaistus, ja sitähän minä saarnasinkin. Tuohon aikaan en ymmärtänyt, että Jumala vihaa syntiä eli pahuutta, mutta rakastaa silti kaikkein pahintakin ihmistä. Jos olisin ollut rehellinen itselleni, olisin joutunut myöntämään, että olen itsekin tehnyt pahaa. Silloin Jumalan tulisi tuhota minutkin samoin kuin niiniveläiset.

JOONA

Ehkä ymmärrät minua paremmin, jos mietit asiaa omalla kohdallasi. Ajattelepa jotain ihmistä jota inhoat tai pelkäät. Toivotko tälle ihmiselle hyvää? Haluaisitko, että hän muuttuisi ja oppisi tuntemaan Jumalan? Uskotko, että inhoamasi ihminen voi muuttua?

Vaikka et itse jaksaisikaan uskoa muuttumiseen, luota siihen, että Jumala pystyy ja haluaa muuttaa ihmisen tahtonsa mukaiseksi. Sinun tehtäväsi on vain toimia niin kuin Jumala käskee. Usein se käsky on selvääkin selvempi: rukoile tämän ihmisen puolesta ja jos olet hänen kanssaan tekemisissä, tee hänelle hyvää. Lisäksi voit kertoa Jumalalle aivan rehellisesti sen, että et pidä tuosta ihmisestä, etkä ole edes varma siitä, toivotko hänelle hyvää. Jumalalle ei tarvitse teeskennellä tai yrittää olla jotain muuta kuin mitä on. Jumala tahtoo, että me olemme rehellisiä. Sinun tulee kuitenkin muistaa se, että olimme me millaisia tahansa, Jumala rakastaa meitä.

:,:Koska Jumala meitä rakastaa

Hän loi meille kaiken tään.

Koska Jumala meitä rakastaa,

saan elää Hänen kädessään.:,:

:,:Niin onpa kiva olla lapsi Jumalan

ja käsiäkin paukuttaa. * *

Niin onpa kiva olla lapsi Jumalan

se on niin turvaisaa.:,:

JOONA

TUNTI 7. KAUPUNGIN ASUKKAAT PARANTAVAT TAPANSA
(Joona 3:5-10)

TAVOITE: * Jumala antaa anteeksi jos kadumme pahoja tekojamme. Hän ottaa lapsekseen jokaisen, joka haluaa hänen tykönsä tulla.

Olin kävellyt jalkani kipeiksi Niiniven kovilla kaduilla ja ääni oli jo aivan käheä huutamisesta. Ajattelin tyytyväisenä, että pian pääsisin kotiin ja voisin unohtaa Niiniven tyystin. Urakka olisi minun osaltani ohi ja Jumalakin olisi minuun tyytyväinen. Sitä minä vain ihmettelin, miksi yhä useammat miehet, naiset ja lapset tulivat kyselemään minulta, mistä olin sanomani saanut. "Onko sinun Jumalasi todella ainoa oikea Jumala? Aikooko hän hävittää Niiniveen ihan todella? Vihaako sinun Jumalasi niin paljon pahaa?"

Minua ihmisten kysymykset kiusasivat. Pitivätkö he minua pilkkanaan kysymyksillään? Olivatko he tosissaan? Halusivatko he todella tietää? Ennen pitkää minun oli kuitenkin uskottava, että ihmiset olivat muuttuneet. Eri puolilla kaupunkia kuulutettiin paasto. Se tarkoitti sitä, että ei saanut syödä tavallista ruokaa ja juomistakin oli rajoitettava. Syömättömyys oli katumuksen merkki. Lisäksi ihmiset pukeutuivat säkkeihin osoittaakseen, kuinka pahoillaan he olivat tekemiensä pahojen tekojen tähden.

Vaikka olin tullutkin varoittamaan ihmisiä ja kertomaan Jumalan rangaistuksesta, oli vaikea uskoa, että ihmiset todella uskoivat siihen, mitä sanoin. Totta se kuitenkin oli. Joka puolella kaupunkia ihmiset pyysivät toisiltaan anteeksi, palauttivat varastamiaan tavaroita, auttoivat entisiä vihollisiaan ja jakoivat nälkäisille syötävää. Eniten minua hämmästytti se, että ihmiset rikkoivat epäjumalien kuvia ja sanoivat tästä lähtien palvelevansa vain elävää Jumalaa, israelilaisten Jumalaa.

Minua kuitenkin odotti vielä suurempi yllätys. Huhut kaupungissa tapahtuvista kummallisista asioista olivat kantautuneet mahtavan kuningas Adad-Nirar II linnaan asti. Kuninkaalle kerrottiin, miten melkein koko kaupungin väki oli pukeutunut säkkiin ja paastosi, koska eräs Joona-niminen mies oli uhannut kaupunkia Jumalan rangaistuksella. Rangaistus olisi todella hirveä: koko Niiniven suurkaupunkien rykelmä tuhoutuisi 40 päivän päästä. Kaupungin asukkaat halusivat pelastua ja siksi kaupungissa itkettiin ja kaduttiin enemmän kuin koskaan aikaisemmin.

Kuningas mietti tilannetta. Hän tiesi kyllä, mistä oli kysymys, sillä israelilaisten Jumala oli varoittanut häntä aikaisemminkin. Jumala oli lähettänyt hänelle viestejä

JOONA

siitä, että hänen tulisi lopettaa paha elämä maassaan. Tähän mennessä mitään ei ollut vielä tapahtunut. Niiniveläiset eivät olleet katuneet, eikä israelilaisten Jumala ollut rangaissut heitä. Jotenkin kuningas tunsi, että nyt Niinive oli saanut viimeisen varoituksensa. Tuon kummallisen Joonan saarnaama tuho tulisi varmasti ja vieläpä hyvin pian. Kuningas säikähti. Hän mietti omaa elämäänsä ja tiesi olleensa väärämielinen ja julma enemmän kuin muutaman kerran.

Niin tapahtui ihme, jota en olisi ikinä uskonut. Niiniven raaka ja pahamaineinen kuningas katui. Tuo sotaisi hirmuhallitsija ymmärsi, että se, mitä Joona puhui oli totta. Kuningas toimi nopeasti. Hän antoi koko kaupunkia koskevan määräyksen, jossa sanottiin, että kukaan kaupungissa ei saanut syödä eikä juoda mitään, eivät ihmiset eivätkä eläimet. Lisäksi kaikkien oli pukeuduttava säkkeihin ja lopetettava pahuus ja väkivalta. "Ehkäpä Jumala jälleen katuu ja kääntyy vihansa hehkusta niin ettemme huku", sanoi kuningas. Kuninkaan käskyä kuulutettiin nyt kaikkialla Niinivessä. Kaduilla oli nyt minun lisäkseni kuninkaan miehiä kertomassa Jumalasta. Olin täysin ymmälläni. Miten tällainen oli mahdollista? Miksi minun kannatti totella Jumalaa, kun ne, joiden piti olla Jumalan vihollisia, kääntyivätkin nyt Jumalan puoleen? Eihän tässä näin pitänyt käydä. Tunsin itseni täydelliseksi pelleksi. Olin saarnannut monta päivää tuhoa näille ihmisille, jotka nyt rukoilivat koko sielustaan, että Jumala armahtaisi heitä. Minua ei yhtään lohduttanut se, että Niinivessä kukaan ei tehnyt enää pahaa ja minua kohdeltiin kunnioittavasti ja kysyttiin neuvoja Jumalan palvelemiseen. Minä haudoin vain omaa harmiani.

Sinusta ehkä tuntuu, että olin itsekäs hölmö. Saatat ajatella, että sinä et olisi tehnyt samalla tavalla, vaan olisit ollut iloinen siitä muutoksesta, mikä Niinivessä tapahtui. Mietipä hiukan. Miltä sinusta tuntuisi, jos joku, joka on tehnyt sinulle pahaa, ei saisikaan siitä mitään rangaistusta? Hän tulisi luoksesi ja sanoisi vain, että olen pahoillani teostani. Lisäksi hän saattaisi sanoa, että eikö olekin hienoa, että myös Jumala on antanut hänelle tuon pahan teon anteeksi?

Olisitko sinä iloinen? Sanoisitko, että on kiva, kun olet saanut anteeksi, vai olisitko happamalla mielellä, koska toinen pääsi sinun mielestäsi liian helpolla?

Meidän ihmisten on usein vaikea käsittää, että Jumala antaa anteeksi pahoja tekoja myös toisille eikä vain meille itsellemme. Niin kävi myös Niiniven kaupungin asukkaille. "Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltänsä, niin Jumala katui sitä pahaa minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä tehnyt sitä".

JOONA

```
       C                    C6
Kun on toisessa kädessä Jumala
   F               G
ja toisessa olet sinä,
         C      am       G F C6
niin me voimme yhdessä oppia
F C6    G7   C
elämään ihmisinä.

am                dm
Herra sä tunnet sydämemme
am              G7
tahdomme rakastaa,
am            G --- 7
lämpöä antaa toisillemme,
C  G/F    G     C-G7
auttaa ja palvella.


Kun on toisessa kädessä...

Mutta sä tunnet heikkoutemme,
yksin me eksymme.
Siis pidä kiinni kädestämme,
silloin me selviämme.

Kun on toisessa kädessä...
```

```
   D                      Hm
On yksin tylsää olla, tiedäthän
   Em                   A7
on hyvä kun saa oman ystävän
    D              A/C#   Hm   G
voi kaksin tehdä paljon enemmän,
     D       A7   D
näin rauhaa rakennamme.

Ja vaikka joskus toinen ärsyttää
kai sopimalla riidat selviää
niin ettei mitään hampaankoloon jää,
näin rauhaa rakennamme.

Voi yhteen erilaiset sovittaa;
syö toinen purkkaa toinen lakritsaa
ja eri mieltä kyllä olla saa,
näin rauhaa rakennamme.

Ei ystäväänsä hylkää tietenkään
ja häntä tahtoo auttaa mielellään,
maailman lapset yhtä pidetään,
näin rauhaa rakennamme.
```

JOONA

TUNTI 8. JUMALA OPETTAA JOONAA (Joona 4)

TAVOITE:
* **Huomata, kuinka itse olemme usein ankaria ja välinpitämättömiä muita ihmisiä kohtaan, vaikka Jumalan silmissä olemme kaikki yhtä arvokkaita.**
* **Huolimatta meidän ihmisten vajavaisuudesta Jumala voi käyttää meitä jokaista rakkautensa välikappaleina, jos vain suostumme siihen.**

Koko Niinive riemuitsi. Jumala oli peruuttanut uhkaamansa tuhon! Kaikkialla kaduilla ja kodeissa, jopa kuninkaan linnassakin juhlittiin ja kiitettiin armollista Jumalaa. Sitäpaitsi niiniveläiset huomasivat yllätyksekseen kuinka paljon mukavampaa oli elää, kun ei tarvinnut koko ajan pelätä pahantekoa eikä omaa kiinnijäämistään konnankoukuista.

Niinpä niin. Koko kaupunki iloitsi, paitsi minä. Minä pahastuin niin paljon siitä, että Jumala ei tuhonnutkaan Niinivetä, että rukoilin: "Voi Herra, enkö minä sitä sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksihän minä ehätin pakenemaan Tarsiiseen. Sillä minä tiesin, että sinä olet armahtavainen ja laupias Jumala, pitkämielinen ja armosta rikas." Rukoilin jopa Jumalaa ottamaan henkenikin, sillä mielestäni "kuolema oli minulle parempi kuin elämä" sillä hetkellä.

Jumala kuunteli vaikerrustani ja kysyi vain: "Onko vihastumisesi oikea?" En ollut kuulevinani kysymystä, vaan pakkasin kimpsuni ja kampsuni jälleen kamelieni selkään ja lähdin kaupungista. En kuitenkaan lähtenyt suoraan kotiin, vaan arvatkaapas mitä minä tein? Leiriydyin kaupungin ulkopuolelle nähdäkseni, miten Niiniven kävisi 40 päivän kuluttua! Mielessäni virisi pieni toivon kipinä siitä, että ehkäpä Jumala sittenkin tuhoaisi sen. Olin utelias näkemään, kuinka kaupungin kävisi.

Rakensin itselleni oksista lehtimajan, sillä ilma oli kuuma ja aurinko porotti kovasti. Kökötin lehtimajani varjossa ja tuijotin vihaamaani kaupunkia. Tunsin olevani maailman surkein olento.

Yht'äkkiä tunsin kuinka kuumuus hellitti ja suloinen varjo ilmestyi suojaamaan auringon paahteelta. Vilkaisin hämmästyneenä ylöspäin ja ihme ja kumma: vehreä ja tuuhea risiinikasvi oli kasvanut lehtimajan ylle. Sen paksut ja tiheät lehdet suojasivat auringon kuumilta säteiltä. Mistäköhän tuo kasvi oli tupsahtanut juuri minun majani ylle? Tuumailin, että ehkäpä Jumala antoi sen kasvaa tähän minun ilokseni.

Aivan oikein. Jumala oli todellakin toimittanut risiinikasvin kasvamaan ja varjostamaan auringon polttavilta säteiltä. Jumala halusi näin ilahduttaa minua ja auttaa

pääsemään pois pahasta mielestä. Jumala halusi myös opettaa minulle, kuinka tärkeää on välittää toisista ihmisistä ja toivoa heille hyvää.

Nukuin yöni hyvin suojaavassa majassani. Aamulla auringon ollessa jo korkealla huomasin järkytykseksenі, että risiinikasvi oli alkanut kuolla. Sen lehdet roikkuivat velttoina ja reikäisinä ja putoilivat pois. Kasvi kellastui kellastumistaan ja lakastui viimein kokonaan. Tutkiessani kasvia huomasin, kuinka pieni mato oli löytänyt risiinikasvini ja alkanut nakertaa sitä niin, että se kuoli. Aurinko paahtoi taas suoraan päähän ja kaiken lisäksi kuuma itätuuli teki oloni vieläkin tukalammaksi. Olin niin uuvuksissa ja surkea, että toivoin vain kuolemaa. Kaikkein eniten minua harmitti se, että maineeni profeettana eli Jumalan sanomien tuojana, oli iäksi mennyt. Kuka nyt uskoisi profeettaa, joka ensin sanoo, että Jumala tuhoaa kaupungin ja sitten Jumala ei teekään niin, vaan antaa anteeksi? Eipä minusta siis ole enää mitään muuta hyötyä kuin kuolla pois.

Jumala ei kuitenkaan ollut unohtanut minua. Eikä hän edes ollut vihainen minulle. Hän rakasti minua ja yritti saada minut oppimaan sen, että Hän on oikeudenmukainen ja rakastava. Siksi Jumala otti esimerkiksi kasvattamansa ja tappamansa risiinikasvin. Jumala sanoi minulle: "Onko vihastumisesi risiinikasvin tähden oikea?" Vastasin Jumalalle surkeana, mutta varmana: "Oikea on vihastumiseni kuolemaan asti". Tavallaan olinkin oikeassa. Mutta olin unohtanut, että juuri hetkeä aikaisemmin olin ollut valmis katselemaan kokonaisen kaupungin tuhoa. Risiinikasvi oli ollut minulle tärkeämpi kuin kokonainen kaupungillinen ihmisiä. Minulta ei liiennyt sääliä niiniveläisille, mutta itseäni kyllä säälin hyvin ja runsaasti. Risiinikasvi oli ollut minulle tärkeä, koska se oli virkistänyt ja ilahduttanut minua. Lisäksi se oli ollut kaunis. Harmittelin sydämestäni kasvin kuolemaa.

Tähän säälintunteeseen Jumala tarttui. Hän muistutti minua siitä, että samalla tavalla kuin minä halusin suojella ja säästää sitä, mitä pidin tärkeänä, halusi Jumalakin suojella rakastamiaan asioita. Jumala rakasti ja rakastaa enemmän kuin mitään muuta meitä ihmisiä. Niin pahoja kuin hyviäkin. Jumala sanoikin minulle: "Enkö minä armahtaisi Niiniveä, sitä suurta kaupunkia, jossa on enemmän kuin kaksikymmentätuhatta ihmistä, jotka eivät tiedä kumpi käsi on oikea, kumpi vasen?"

Minä taidan kyllä olla aikamoisen itsepäinen ja itsekäs ihminen. Joku varmaan sanoisi, että olen vaikea luonne. Silti Jumala valitsi minut tehtäväänsä, vaikka tiesikin tarkkaan, millainen ihminen olen. Tuntuu käsittämättömältä, että kaikista Israelin miehistä Jumala valitsi juuri minut.

Jumala tietää, että sinussa ja minussa on omat virheemme. Ei ole olemassa täydellistä ihmistä. Silti Jumala rakastaa meitä. Hän antaa meille tehtäviä, suojelee meitä ja antaa

JOONA

meille iloisia yllätyksiä. Eikä se ole meidän omaa ansiotamme. Emme voi tottelevaisuudella ja kiltteydellä ansaita Jumalan rakkautta. Tottelemalla Jumalaa ilahdutamme häntä ja teemme mahdolliseksi sen, että Jumalan tahto voi tapahtua maan päällä.

Minä olen esimerkki ihmisestä, joka tekee paljon erehdyksiä. Olen myös mies, joka tahtoo olla hyvissä väleissä Jumalan kanssa. Siksi minä menin Niiniveenkin, vaikka en itse pitänyt koko ajatuksesta. Huolimatta valituksistani ja epäluuloistani Jumala oli kärsivällinen ja antoi anteeksi. Jumala ei pidä vaikeintakaan ihmistä mahdottomana tehtäviinsä.

Sinulle ja minulle Jumala on varannut aivan meitä varten suunnitellun elämän. Sinun elämäsi on tärkeä Jumalalle ja sinä itse olet hänelle rakas. Jumalalla on monta tapaa ja paikkaa käyttää meitä. Hän on luonut meidät erilaisiksi ja meillä on erilaisia lahjoja ja kykyjä, joilla voimme palvella Jumalaa. Pitäkäämme vain korvat avoimina kuulemaan, mitä Jumala tahtoo meidän tekevän, sillä hänellä on varmasti paikka ja tehtävä jokaiselle.

```
          D              G
Nyt Jeesus kutsuu kaikki erilaiset.
        D                   A
Pohjoisen vaaleet, tummat etelän
        D              G
Vanhat ja nuoret, miehet sekä naiset
       D                    A
Kaikkia teitä luokseen pyytää Hän
        D
Hän levon antaa
        G
taakkamme kantaa
      D   A
Halleluja

Nyt Jeesus kutsuu, tulkaa tänään tänne
sylinsä avaa aina omilleen
Ottakaa mukaan myöskin ystävänne
Joukolla tulkaa, taikka erikseen
Hän levon antaa
taakkamme kantaa
Halleluja

Tää kutsu kiirii pitkin merta, maita
Ei Jeesus ketään tahdo unohtaa
On Hälle kaikki yhtä arvokkaita
Hän pyytää luokseen koko maailmaa
Hän levon antaa
taakkamme kantaa
Halleluja
```

JOONA

MOPOENKELI

Tämän kertomuksen olen kuullut Mari Mattelmäeltä, joka on ollut muutaman vuoden lähetystyössä Latinalaisessa Amerikassa. Kertomuksen päähenkilö, intiaanityttö Pilari, oli työssä sa-samaisessa Katulapsikeskuksessa, jossa Marikin toimi. Tämä kertomus on siis tosi.

TAUSTAA TAPAHTUMILLE:

Tämä on kertomus intiaanityttö Pilarista ja hänen seikkailustaan maassa nimeltä Kolumbia. Kolumbia sijaitsee Etelä-Amerikassa. Kolumbiaan mahtuisi kolme Suomen kokoista maata, ja siellä on myös paljon enemmän ihmisiä kuin meillä täällä. Kolumbiassa on paljon korkeita vuoria, joiden huiput kohoavat jopa 5000 metrin korkeuteen. Siellä on myös hedelmällisiä laaksoja, joissa viljellään monia sellaisia kasveja, jotka eivät meidän kylmässä ilmastossamme menesty. Eikö olisikin jännää, jos meidän maassamme kasvaisi esimerkiksi puuvillaa, riisiä, kahvia tai banaaneja? Eikä tässä vielä kaikki. Kolumbiassa on myös trooppisia sademetsiä, joissa kasvaa paljon kaikenlaisia värikkäitä ja isolehtisiä kasveja. Sademetsässä voi myös kohdata mielenkiintoisia ja joskus jopa vaarallisia eläimiä.

Kolumbiassa on myös monia suurkaupunkeja, joissa asuu paljon köyhiä ihmisiä. Monien pitää hankkia jokapäiväinen ruoka-annos varastamalla, koska kaikille ei riitä kunnollista työtä. Kaduilla elää paljon lapsia, joilla ei ole omaa isää, äitiä eikä kotia. He ovat pieniä aikuisia, joiden on itse huolehdittava itsestään. Varmasti moni pieni tyttö ja poika on itkenyt sitä, ettei kukaan ole koskaan pitänyt hyvänä ja rakastanut, eikä kukaan ole koskaan lohduttanut silloin, kun on pelottanut ja tehnyt kipeää.

Onneksi on ihmisiä, jotka ovat huomanneet nämä köyhät lapset ja alkaneet auttaa heitä. Pogotan kaupunkiin on perustettu Katulapsikeskus, jossa asuu ihmisiä, jotka auttavat näitä lapsia antamalla heille ruokaa ja kertomalla Jeesuksesta, joka rakastaa ja välittää ihan jokaisesta.

Eräs tämän keskuksen työntekijöistä on intiaanityttö Pilari, joka joka on syntynyt ja kasvanut pienessä vuoristokylässä lähellä Pogotan kaupunkia. Hänellä on korpinmustat hiukset ja auringon ahavoittamat ystävälliset kasvot. Koko pienen ikänsä hän on saanut tehdä lujasti työtä, eikä hän ole koskaan saanut viikkorahaa, leluja tai hienoja vaatteita. Kuitenkin Pilarin tummanruskeista silmistä heijastuu ilo ja halu auttaa niitä, joilla ei ole mitään. Pilari on iloinen siitä, että kerran hänen pieneen kyläänsä tuli ihminen, joka

JOONA

kertoi ihmeellisestä miehestä, joka rakastaa ja välittää ihan jokaisesta, miehestä, jota ei tarvitse pelätä. Tämän miehen nimi on Jeesus, ja Pilari on päättänyt seurata tämän miehen esimerkkiä omassa elämässään.

Mutta annetaanpa nyt Pilarin itsensä kertoa siitä jännittävästä seikkailusta, johon hän joutui lähtiessään tapaamaan ystäviään läheiseen kaupunkiin.

OSA I MATKAKUUMETTA

Heräsin sinä aamuna aivan kuten olin tehnyt tuhannesti aikaisemminkin. Auringon ensisäteet kurkistivat vuorenhuippujen lomasta ja yön sumu haihtui tuulen mukana. Keskuksessamme alkoi jälleen uusi työpäivä, ja mietin mielessäni, mitä se mahtoikaan taas tuoda tullessaan. Kahta samanlaista päivää harvoin näkee tässä työssä.

Puoliltapäivin posti rämisteli paikalle polkupyörällään. Minullekin oli kirje. Lähettäjäksi oli merkitty tuttavaperheeni Rodriges, joka asusteli naapurikaupungissa. Uteliaana avasin kuoren ja mietin, mitä asiaa heillä mahtoi olla minulle. Ettekä usko, kuinka iloiseksi tulin luettuani kirjeen! Rodriget nimittäin kutsuivat minut heille kylään. Sinusta siinä ei tietysti ole mitään ihmeellistä, mutta minulle oli. Minä en ollut koskaan matkustanut minnekään pidemmälle, ja nyt minä saisin matkustaa ihan toiseen kaupunkiin asti. Rodriget olivat laittaneet kirjeen mukana myös matkarahat, joten mitään estettä viikon lomalle ei ollut. Olin riemuissani. Ajatella, viikon loma! Tällaista ei minun elämässäni ollut koskaan tapahtunut. Kerroin asiasta innoissani kaikille, ja sinä päivänä kaikki tuntui mahtavalta vaikka ulkona alkoi sataa vettä ja keittiövuorossa poltin ruuan pohjaan.

Seuraavana aamuna pakkasin matkatavarat pahvikassiini ja valmistauduin lähtöön. Minua jännitti aivan kamalasti. Tuntui kuin kellon viisarit eivät liikkuisi ollenkaan. Junan lähtöön näytti aina vain olevan yhtä paljon aikaa. Olin tarkistanut jo kymmeneen kertaan, että matkarahat ovat varmasti mukana ja kohta olisin saattanutkin hävittää ne, ellei vihdoinkin olisi ollut aika lähteä. Ystäväni saattoivat minut asemalle ja lupasivat rukoilla puolestani, että kaikki sujuisi hyvin. Juna lähti raskaasti puuskuttaen vauhtiin, ja pian tutut vuorenhuiput katosivat näkyvistä. Matkani Medelliinin kaupunkiin oli alkanut.

JOONA

OSA II EKSYKSISSÄ

Juna hidasti kulkuaan kunnes lopulta nytkähtäen pysähtyi kokonaan. Olin saapunut perille. Jännittyneenä astuin asemalaiturille ja yritin kovasti kurkotella kaulaani nähdäkseni edes vilauksen tuttavaperheestäni, jonka oli määrä tulla minua vastaan. Helppoa se ei ollut, sillä ihmisvilinä oli aikamoinen. Päätin laskea kassini maahan ja odotella, että pahin ruuhka menee ohi. Eihän siinä hulinassa olisi kuitenkaan ketään löytänyt.

Vähitellen asema hiljeni. Hälisevä ihmisjoukko oli hävinnyt ja lopulta seisoin yksinäni keskellä asemalaituria tähyillen ympärilleni. Ystäviäni ei kuitenkaan näkynyt. Aloin jo hieman huolestua, mutta ajattelin heidän vain olevan myöhässä. Medelliini on nimittäin iso miljoonakaupunki, eikä olisi mikään ihme, vaikka ystäväni olisivat juuttuneet liikenneruuhkaan.

Odotin ja odotin. Mitään ei kuitenkaan tapahtunut. Tuli toinen juna, joka vei ja toi uudet ihmiset, mutta minun ystäviäni ei vain kuulunut. Lopulta ei tullut enää juniakaan, sillä päivä alkoi jo kallistua iltaan.

Nyt minua alkoi oikein toden teolla pelottaa. Ystäväperheeni sukunimi Rodriges on hyvin yleinen Kolumbiassa, ja se tekisi heidän etsimisensä hyvin vaikeaksi. Osoitetta ja puhelinnumeroa minulla ei ollut, koska olin luullut, että minua tullaan vastaan asemalle. Mitä tästä oikein tulisi? Miten voisin löytää tästä miljoonakaupungista juuri sen Rodriges-perheen, jota etsin? Kaiken lisäksi alkoi olla jo pimeää, eikä öiseen aikaan ei ole turvallista liikkua yksin ulkona. Mutta minä OLIN yksin tässä suuressa kaupungissa, jossa en ollut ikinä käynyt ja jossa en tuntenut ketään muita kuin ystäväperheeni, joka ei jostain syystä tullut minua hakemaan. Olin aivan epätoivoinen. Mitä ihmettä minä oikein tekisin?

Ei auttanut muu kuin lähteä kävelemään sinne, minne nenä näytti. Minä vain kuljin ja kuljin, sillä en keksinyt muutakaan, mitä tehdä. Kaiken lisäksi alkoi sataa. Tie, jota myöten kuljin, muuttui mutavelliksi. Lopulta kahlasin eteenpäin nilkkoja myöten mudassa. Minua alkoi itkettää. Minulla ei ollut mitään mahdollisuutta löytää Rodriges-perhettä eikä minulla ollut myöskään rahaa palata takaisin kotiin. Olin aivan yksin ja toivottomana tällä liejuisella tiellä sateen valuessa puseronkauluksesta sisään ja pimeyden ympäröidessä joka puolelta. Pelästyin jokaista rasahdusta, jonka kuulin ympäriltäni. Kuvittelin rosvon hyökkäävän niskaani millä hetkellä hyvänsä. Kyyneleet valuivat poskillani kilpaa sateen kanssa. Lopulta olin niin uupunut, että istuin tien vieressä olevalle kivelle. Mielessäni käväisi ajatus, että tännekö minun piti kuolla, vieraassa kaupungissa eksyksissä. Surullisena suljin silmäni ja jäin odottamaan seuraavaa aamua.

JOONA

OSA III OUTO MOPOMIES

Istuessani toivottomana ja onnettomana kivelläni muistin äkkiä jotain. Raamatussahan lukee, että on olemassa enkeleitä, joiden tehtävänä on palvella Jumalan omia. Jumala on myös luvannut auttaa meitä, jos me vain muistamme pyytää apua. Niinpä siis päätin rukoilla, että Jumala lähettäisi enkelin auttamaan minua. Muuta mahdollisuutta minulla ei juuri ollutkaan.

Vaikka mitään ei aivan heti tapahtunutkaan, minulle tuli kuitenkin turvallinen olo. Minusta tuntui, että Jumala kuuli rukoukseni ja auttaisi minua. Pyyhin silmäni ja lähdin päättäväisesti jatkamaan matkaani. Eihän minulla tietysti ollut vieläkään aavistustakaan siitä, minne olin menossa, mutta mielessäni kiitin Jumalaa jo etukäteen siitä, että apu varmasti tulisi.

Eipä aikaakaan, kun jostain kaukaa pimeästä alkoi kuulua vaimeaa mopon putputusta. Ääni voimistui sitä mukaa kun mopo lähestyi. Minua alkoi jännittää. Mopomies pimeällä tiellä eikä ketään muuta ihmistä lähettyvillä olisi pelottava yhdistelmä kenelle tahansa. Onkohan tuo mies kenties joku rikollinen, joka aikoo ryöstää minut? Vaikka eihän minussa ollut mitään ryöstettävää, koska minulla ei ollut yhtään rahaa. Kuuntelin kuitenkin jännittyneesti äänen lähenemistä ja silmäilin varmuuden vuoksi ympärilleni pakotien varmistamiseksi.

Lopulta mopo saavutti minut ja pysähtyi. Tuijotin mopomiestä kauhuissani. Sanaakaan sanomatta mies otti pahvisen matkalaukkuni, nosti minut moponsa tarakalle ja lähti taas liikkeelle. Tämä kaikki tapahtui niin nopeasti, etten ehtinyt edes ajatella pakoon lähtemistä. Olin aivan äimistynyt. Tässä minä istuin ventovieraan miehen mopon kyydissä keskellä yötä, enkä tiennyt yhtään, minne oltiin matkalla.

Mopomies ja minä vaelsimme pitkin kiemuraisia Medelliinin katuja ylös ja alas. Mies ei koko aikana ollut sanonut sanaakaan, enkä minä uskaltanut kysyä mitään. Jostain kumman syystä minulla oli kuitenkin aivan rauhallinen ja turvallinen olo. Minua ei enää ollenkaan pelottanut. Hämmästelin itsekin mielessäni, miksi luotin tuohon outoon mieheen, joka oli poiminut minut pimeältä tieltä. Itse asiassa aloin jo olla utelias, mihin tämä matka vielä päättyisikään.

JOONA

OSA IV PERILLÄ

Puolen tunnin mopomatkan jälkeen mies yht'äkkiä pysähtyi korkean kerrostalon eteen. Mies nappasi taas matkalaukkuni, otti kädestä kiinni ja lähti kuljettamaan minua sisälle taloon. Nyt minua alkoi taas jännittää oikein toden teolla. Mihin tuo outo, sanaton mies oli viemässä minua?

Nousimme portaita aina ylemmäs ja ylemmäs, kunnes pysähdyimme erään oven eteen. En ollut uskoa silmiäni. Ovessa luki sukunimi: Rodriges! Voisiko tämä todellakin olla juuri se ovi, jota niin epätoivoisesti olin lähtenyt etsimään? Katsoin ovea tarkemmin. Siinä oli myös etunimi. Olin aivan ymmälläni, sillä olin juuri siinä osoitteessa, jossa minun pitikin olla. Tässä talossa todellakin asui juuri se perhe, jonka luokse olin matkalla. Olin niin hämmästynyt, että haukoin vain henkeäni ja tuijotin ovea.

Toivuttuani hämmästyksestäni muistin ystävällisen miehen, joka oli näin ihmeellisesti opastanut minut perille. Käännyin kiittääkseni häntä, mutta mies olikin kadonnut! Alhaalta kadulta kuului mopon tuttu putputus, kun mies mopoineen katosi takaisin pimeään yöhön yhtä äkisti kuin oli ilmestynytkin. En voinut olla hymyilemättä. Ajatella, Jumala oli lähettänyt avukseni ihka oikean mopoenkelin!

Käännyin ja soitin ovikelloa. Ovi aukesi, ja vastassa olivat tutut kasvot. En ollut pitkään aikaan nähnyt niin hölmistynyttä ilmettä kuin silloin. "Mitä, sinunhan piti tulla huomenna?", sanoivat kaikki kuin yhdestä suusta. Niinpä niin, päivämäärän suhteen oli tainnut tulla pieni väärinkäsitys.

Mutta eipä se enää haitannut. Kerroin ystävilleni mopoenkelistä, ja he kuuntelivat kertomustani hämmästyneinä. Kyllä Jumalan on pakko olla olemassa, kun Hän noin pitää huolta omistaan, he ajattelivat.

Tuossa kodissa oli sinä iltana iloista väkeä. Se, mitä kerroin, oli osoitus Jumalan rakkaudesta ja huolenpidosta. Se tuntui kaikista niin hyvältä ja turvalliselta. Jos Jumalalla oli varaa lähettää köyhälle ja unohdetulle intiaanitytölle mopoenkeli avuksi, niin Hänellä on aikaa auttaa meitä kaikkia niissä asioissa ja vaikeissa kohdissa, jolloin meistä tuntuu, että olemme eksyksissä. Näiden pimeiden ja vaikeiden hetkien jälkeen apu tuntuu todella suurenmoiselta ja sille osaa antaa arvoa.

Jokainen meistä on varmasti joskus joutunut pulaan. Silloin on varmasti tuntunut hyvältä, jos on lähellä joku, joka voi auttaa. Me voimme nähdä surua ja murhetta myös lähellämme, naapurissa, koulussa tai missä vain olemme ja liikumme. Jokainen, joka haluaa lievittää lähimmäisen hätää, voi tehdä jotain. Ystävällinen hymy tai muutama lämmin sana voi joskus merkitä paljonkin. Haluathan sinäkin olla pieni Jumalan enkeli, joka on valmiina auttamaan, jos joku on pulassa tai surullinen?

JOONA

MAASTOLEIKKI

Mestarin kanssa maailmalle

"Mestarin kanssa maailmalle" -maastoleikin tarkoituksena on tutustuttaa leiriläiset mielekkäällä tavalla lähetystyöhön ja eri maihin. Leikin avulla pyritään esittämään myös erilaisia työmuotoja, joilla voimme auttaa lähimmäisiämme eri puolilla maailmaa.

Reitin suunnittelu

Maastoleikki on suunniteltu siten, että se voidaan toteuttaa erilaisissa olosuhteissa.

Reitti merkitään maastoon esim. kreppinauhalla ja rastit (12 kpl) pahvilapuilla, joihin on kirjoitettu kulloinkin kyseessä olevan maan nimi. Tehtävien järjestyksellä maastossa ei ole merkitystä. Osan tehtävistä voi myös jättää pois, jos reitti tuntuu liian pitkältä ja raskaalta pienille leiriläisille. Materiaalissa on liitteenä vastauslipuke, jonka voi monistaa leiriläisille.

Maaston suomia mahdollisuuksia tulee käyttää hyväksi "aitouden" tunteen luomiseksi. Esimerkiksi trooppisten alueiden maat Indonesia, Guinea-Bissau, Kongo, Papua Uusi-Guinea ja Malesia voidaan sijoittaa lehtimetsään sademetsätunnelman saamiseksi. Nepal voisi olla mäen harjalla tai kukkulalla, Intia ja Thaimaa niityllä tai pellonreunassa alavia olosuhteita kuvaamassa. Japani voisi olla mäntymetsässä, kun taas Somalia hiekkarannalla tai hiekkakuopalla. Ranska voidaan sijoittaa rakennettuun ympäristöön. Toteuttamismahdollisuuksia on monia.

Koska tehtävissä on melko paljon kirjoitettua tekstiä, nuorimmilla leiriläisillä voi olla hankalaa saada kysymyksistä selvää. Tällaisissa tapauksissa on syytä tarkistaa, että ryhmässä on luku- ja kirjoitustaitoisia, tai että rasteilla on ohjaajia, jotka lukevat tehtävät.

Pistelasku

Pisteet eivät ole tässä maastoleikissä oleellisinta, mutta se antaa lapsille tiettyä mielekkyyttä paneutua asiaan tosissaan.

Kilpailu on tietokilpailunomainen, joten ajalla ei ole merkitystä. Tehtäväpaikoille olisi hyvä saada jotakin rekvisiittaa, kuten esineitä kyseessä olevasta maasta tai ihmisiä pukeutuneena maan tyypilliseen asuun tms. Seuraavan rastin "yllätyksen" odottaminen takaa lasten mielenkiinnon loppuun asti. Lapset voi myös laittaa tekemään jotain

rasteilla, esim. auttamaan haavoittunutta miestä tms. Välipalarasti reitin varrella on myös varteenotettava vaihtoehto.

Tehtävissä voi olla useita oikeita vastauksia. Jokaisesta oikeasta vastauksesta saa yhden pisteen. Eniten pisteitä saanut on siis voittaja. HUOM! Rasteilla mahdollisesti teettämistänne lisätehtävistä voi myös saada pisteitä. Leirin vetäjillä olkoon vapaat kädet toteutuksen suhteen.

Matkaan lähettäminen

Leiriläiset tarvitsevat seuraavat varusteet:

* vaatetus sään mukaan
* Raamattu
* lyijykynä
* vastauskortti

Leiriläisille kerrotaan leikin säännöt ja toimintaohjeet. Tässä vaiheessa on syytä korostaa, että ajalla ei ole merkitystä. Kannattaa myös varmistaa, että leiriläiset ymmärtävät, mitä raamatunlyhenteet tarkoittavat ja miten raamatunpaikat Raamatusta löytää. Kaikille raamatuntuntemus ei ole itsestäänselvää.

Leiriläiset lähetetään matkaan kahden minuutin välein 2-4 hengen ryhmissä. Viimeisenä reitille lähtee ohjaajaryhmä, joka kerää kaiken materiaalin pois metsästä.

Tehtävien oikeat vastaukset kannattaa käydä läpi esim. mahdollisen palkintojenjaon yhteydessä.

Maastoleikin kysymykset

1. LÄHTÖ

Olet lähdössä pitkälle, ehkä vaaralliselle-lekin matkalle. Lue Raamatustasi Matt 28: 18-20.

Kenen käskystä ja minkä vuoksi monet uskovat lähtevät kaukaisiin maihin?

2. INTIA

Saavut Suomen Vapaakirkon vanhimmalle lähetyskentälle. Sinut ottaa ystävällisesti vastaan Norbu Dukpa. Tervehdit häntä ja hän esittelee sinulle Lal-pojan, joka on orpo.

Miten voit auttaa orpolapsia Intiassa?

a) Perustamalla heille sijaiskoteja
b) Kertomalla heille Jeesuksesta
c) Rukoilemalla heidän puolestaan

JOONA

3. INDONESIA

Keskellä tiheää viidakkoa tapaat suomalaisen hammaslääkärin. Hän on Leena Sihombing. Leena kertoo, että olet Indonesiassa.

Missä on Indonesia?

a) Etelä-Amerikassa
b) Keski-Afrikassa
c) Kaakkois-Aasiassa

4. JAPANI

Japani on rikas maa, jossa on paljon ihmisiä. Rikkaudestaan huolimatta japanilaisetkin kaipaavat Jumalaa. Mauri ja Eeva-Liisa Porkola kertovat heille elävästä Jumalasta. He asuvat Toyotassa.

Toyota on

a) auto
b) kaupunki
c) saari

5. NEPAL

Olet saapunut pieneen Ihomi-kylään vuoristossa. Siellä asuu hieman surullisia ihmisiä. He kertovat, että polttopuut ovat loppuneet. He eivät voi keittää ruokaa.

Mitä sinä voit tehdä heidän hyväkseen?

a) Perustat huoltoaseman kylään
b) Opetat heitä istuttamaan puita ja huolehtimaan niistä.
c) Annat heille rahaa kaupunkiin muuttamista varten

6. PAPUA UUSI-GUINEA

Ympärilläsi on paljon ihmisiä, mutta et ymmärrä sanaakaan, mitä he puhuvat. Se ei ole ihme, sillä maassa on 700 erilaista kieltä ja murretta. Monella ei ole mahdollisuutta lukea Raamattua omalla kielellään.

Mikä on lähetystyötä tekevien ihmisten tärkein tehtävä näillä alueilla?

JOONA

7. KONGO

Hannu Hirvonen on palaamassa kotiinsa Loubomoon, kun tapaat hänet virran rannalla. On kuumaa ja kosteaa ja aurinko paistaa pilvettömältä taivaalta. Kysyt Hannulta syytä siihen, miksi et näe varjoasi keskipäivän aikaan.

Mitä Hannu vastaa?

a) Trooppinen ilma on niin kosteaa, että varjo häipyy
b) Olet päiväntasaajalla ja aurinko on juuri yläpuolellasi
c) Auringon valo on niin kirkasta, että varjoja ei muodostu

8. GUINEA-BISSAU

Tapaat köyhän äidin sairaan lapsensa kanssa lähellä kristittyjen lähetysasemaa Bissaussa. He pyytävät almua ja sinun käy heitä sääliksi.

Mitä voit tehdä heidän ja muiden samanlaisten hyväksi?

a) Ohjaat heidät lähetysasemalle hoitoa saamaan
b) Päätät, että opiskelet lääkäriksi ja lähdet auttamaan
c) Ryhdyt maksamaan kannatusmaksua lähetyssairaalalle

9. MALESIA

Kuala Lumpurissa tapaat miehen istumassa huonolla tuulella palmupuun varjossa. Hän kiukuttelee ja rähisee. Muistat erään toisenkin samanlaisen miehen. Siinähän on ihan kuin Joona!

Vastaa seuraaviin kysymyksiin.

a) Mikä oli Joonan ammatti?
b) Mikä kasvi oli Joonan varjona?
c) Miksi Joona kiukutteli Jumalalle?

10. THAIMAA

Thaimaa on maa Kaakkois-Aasiassa. Maassa on monia eri kansallisuuksia ja heimoja. Kirjallisuustyö on uusi evankeliumin levittämismuoto. Sitä tekevät Sippo ja Saara Hiltunen.

Thaimaan nimi oli ennen jokin toinen. Mikä?

a) Malaji
b) Siam
c) Laos

JOONA

11. RANSKA

Pariisi on iso kaupunki. Jumala kehottaa sinua lähtemään sinne ja saarnaamaan parannusta sen asukkaille. Sinusta tuntuu, että et voi lähteä, mutta samassa muistat Joonan. Joona lähti pakoon ja joutui pakomatkallaan mereen.

Miten Joonan kävi meressä?

a) Hän hukkui
b) Joona löysi pelastusveneen
c) Iso kala nielaisi hänet

12. SOMALIA

Keskellä kuivaa tasankoa tapaat sokean, köyhän miehen. Tiedät, että lähistöllä on Sokeainlähetyksen silmäsairaala, jossa työskentelevät mm. Matti ja Tuula Viitakoski. Viet sokean sairaalaan hoitoa saamaan.

Lue Raamatustasi Luuk 10:30-37. Mitä Jeesuksen vertaus kehottaa sinua tekemään?

Oikeat vastaukset:

1. Lähtö: Jeesus kehotti meitä viemään ilosanomaa kaikille luoduille.
2. Intia: a), b) ja c)
3. Indonesia: c)
4. Japani: a) ja b)
5. Nepal: b)
6. Papua Uusi-Guinea: Raamatunkäännöstyö
7. Kongo: b)
8. Guinea-Bissau: a), b) ja c)
9. Malesia: a) Maanviljelijä
   b) Risiinikasvi
   c) Joonan mielestä ei ollut oikein, että Jumala armahti niiniveläisiä ja perui tuhotuomion.
10. Thaimaa: b)
11. Ranska: c)
12. Somalia: Laupeutta.

KIRJOITA VASTAUS VIIVALLE TAI
LAITA RASTI RUUTUUN!

1. LÄHTÖ

VASTAUS: _____

_____

2. INTIA

a) ☐
b) ☐
c) ☐

3. INDONESIA

a) ☐
b) ☐
c) ☐

4. JAPANI

a) ☐
b) ☐
c) ☐

5. NEPAL

a) ☐
b) ☐
c) ☐

6. PAPUA UUSI-GUINEA

VASTAUS: _____

7. KONGO

a) ☐
b) ☐
c) ☐

8. GUINEA-BISSAU

a) ☐
b) ☐
c) ☐

9. MALESIA

a) _____

b) _____

c) _____

_____

10. THAIMAA

a) ☐
b) ☐
c) ☐

11. RANSKA

a) ☐
b) ☐
c) ☐

12. SOMALIA

VASTAUS: _____

LEIRIMATERIAALI 1990

PL 198 13101 HÄMEENLINNA

KUSTANTAJA: Päivä OY **PAINOPAIKKA:** PainoPorras OY